

MALAYSIA

Warta Kerajaan
SERI PADUKA BAGINDA
DITERBITKAN DENGAN KUASA

HIS MAJESTY'S GOVERNMENT GAZETTE
PUBLISHED BY AUTHORITY

Jil. 54
No. 11

8hb Jun 2010

TAMBAHAN No. 58
PERUNDANGAN (A)

P.U. (A) 193.

**AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967
DAN
AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967**

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (REPUBLIK PERSEKUTUAN JERMAN) 2010

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 [*Akta 53*] dan subseksyen 65A(1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967 [*Akta 543*], Menteri membuat perintah yang berikut:

Nama

1. Perintah ini bolehlah dinamakan Perintah **Pelepasan Cukai Dua Kali (Republik Persekutuan Jerman) 2010**.

Pelepasan cukai dua kali

2. Diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan Malaysia dengan Republik Persekutuan Jerman dengan tujuan untuk memberikan pelepasan cukai dua kali berhubung dengan cukai Malaysia dan cukai Republik Persekutuan Jerman (sebagaimana yang ditakrifkan dalam setiap hal dalam perkiraan itu) dan adalah suai manfaat bahawa perkiraan itu dikuatkuasakan.

JADUAL
(Perenggan 2)

**PERJANJIAN ANTARA MALAYSIA DENGAN
REPUBLIK PERSEKUTUAN JERMAN
BAGI PENGELAKAN PENCUKAIAN DUA KALI DAN
PENCEGAHAN PELARIAN FISKAL MENGENAI CUKAI
ATAS PENDAPATAN**

MALAYSIA

DAN

REPUBLIK PERSEKUTUAN JERMAN

BERHASRAT untuk membuat suatu Perjanjian bagi pengelakan pencukaian dua kali dan pencegahan pelarian fiskal mengenai cukai atas pendapatan, telah bersetuju seperti yang berikut:

Perkara 1

ORANG YANG DILIPUTI

Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang yang merupakan pemastautin di satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

Perkara 2

CUKAI YANG DILIPUTI

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi cukai atas pendapatan yang dikenakan bagi pihak suatu Negara Pejanji, bagi Negeri atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan di Negara Pejanji itu, tanpa mengira cara cukai atas pendapatan itu dilevikan.

2. Maka hendaklah dianggap sebagai cukai atas pendapatan semua cukai yang dikenakan atas jumlah pendapatan atau atas unsur pendapatan, termasuklah cukai atas laba daripada pemberian hakmilik harta alih atau harta tak alih dan juga cukai atas kenaikan modal.

3. Cukai yang sedia ada yang kepadanya Perjanjian ini hendaklah terpakai adalah terutamanya:

(a) di Republik Persekutuan Jerman:

- (i) cukai pendapatan (*Einkommensteuer*),
- (ii) cukai perbadanan (*Körperschaftsteuer*), dan

(iii) cukai perdagangan (*Gewerbesteuer*),

termasuklah tambahan yang dilevikan padanya.
(kemudian daripada ini disebut “cukai Jerman”);

(b) di Malaysia:

(i) cukai pendapatan, dan

(ii) cukai pendapatan petroleum,

(kemudian daripada ini disebut “cukai Malaysia”).

4. Perjanjian ini hendaklah juga terpakai bagi apa-apa cukai yang sama atau yang sebahagian besarnya serupa yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau menggantikan, cukai yang sedia ada. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain tentang apa-apa perubahan penting yang telah dibuat dalam undang-undang pencukaian mereka masing-masing.

Perkara 3

TAKRIF AM

1. Bagi maksud Perjanjian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:

- (a) istilah “Malaysia” ertinya wilayah Persekutuan Malaysia, perairan wilayah Malaysia serta dasar laut dan subtanah perairan wilayah itu, dan ruang udara ke atas kawasan-kawasan itu, dan termasuk mana-mana kawasan yang melewati batasan perairan wilayah Malaysia, serta dasar laut dan subtanah mana-mana kawasan sedemikian, yang telah atau boleh kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut undang-undang antarabangsa sebagai suatu kawasan yang ke atasnya Malaysia mempunyai hak kedaulatan atau bidang kuasa bagi maksud menjelajah dan mengeksploitasi sumber semula jadi, sama ada hidup atau tidak hidup;
- (b) istilah “Republik Persekutuan Jerman” ertinya wilayah Republik Persekutuan Jerman dan juga kawasan dasar laut, subtanahnya dan kolom air di atasnya yang bersebelahan dengan laut wilayah, di mana Republik Persekutuan Jerman menjalankan hak kedaulatan atau bidang kuasa mengikut undang-undang antarabangsa dan perundangan negaranya bagi maksud menjelajah, mengeksploitasi, memulihara dan menguruskan sumber semula jadi hidup atau tidak hidup;
- (c) istilah suatu “Negara Pejanji” dan “Negara Pejanji yang satu lagi” ertinya Malaysia atau Republik Persekutuan Jerman, sebagaimana yang konteksnya menghendaki;
- (d) istilah “orang” termasuk seseorang individu, sesuatu syarikat dan mana-mana kumpulan orang yang lain;
- (e) istilah “syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan atau apa-apa entiti yang dikira sebagai suatu pertubuhan perbadanan bagi maksud cukai;

- (f) istilah “perusahaan Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masing ertinya suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;
- (g) istilah “lalu lintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh sesuatu perusahaan yang mempunyai tempat pengurusan sebenarnya di suatu Negara Pejanji, kecuali apabila kapal atau pesawat udara itu dikendalikan semata-mata antara tempat-tempat di Negara Pejanji yang satu lagi;
- (h) istilah “rakyat” ertinya:
 - (i) berkenaan dengan Malaysia:

mana-mana individu yang mempunyai kerakyatan Malaysia dan mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian atau persatuan yang memperoleh tarafnya yang sedemikian daripada undang-undang yang berkuat kuasa di Malaysia;
 - (ii) berkenaan dengan Republik Persekutuan Jerman:

mana-mana orang Jerman dalam maksud Undang-Undang Dasar Republik Persekutuan Jerman dan mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian dan persatuan yang memperoleh tarafnya yang sedemikian daripada undang-undang yang berkuat kuasa di Republik Persekutuan Jerman;
- (i) istilah “pihak berkuasa berwibawa” ertinya:
 - (i) dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa; dan
 - (ii) dalam hal Republik Persekutuan Jerman, Kementerian Kewangan Persekutuan atau agensi yang kepadanya ia telah mewakilkan kuasanya.

2. Berkenaan dengan pemakaian Perjanjian ini pada bila-bila masa oleh suatu Negara Pejanji, mana-mana istilah yang tidak ditakrifkan dalam Perjanjian ini hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang dipunyainya pada masa itu di bawah undang-undang Negara itu bagi maksud cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai, apa-apa erti di bawah undang-undang cukai yang terpakai bagi Negara itu mengatasi erti yang diberikan kepada istilah itu di bawah undang-undang lain Negara itu.

Perkara 4

PEMASTAUTIN

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin suatu Negara Pejanji” ertinya mana-mana orang yang, di bawah undang-undang Negara itu, boleh dikenakan cukai di dalamnya oleh sebab domisilnya, pemastautinnya, tempat

pengurusannya, atau apa-apa kriteria lain yang serupa jenisnya, dan termasuk juga Negara itu, Negeri, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau suatu badan berkanunnya.

2. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1 seseorang individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan seperti yang berikut:

- (a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang di dalamnya dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya. Jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang dengannya hubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan utama);
- (b) jika Negara yang di dalamnya dia mempunyai pusat kepentingan utamanya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di salah satu Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang di dalamnya dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
- (c) jika dia mempunyai atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang dia merupakan rakyat;
- (d) jika dia merupakan rakyat atau bukan rakyat kedua-dua Negara, pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui persetujuan bersama.

3. Jika, disebabkan oleh peruntukan perenggan 1 seseorang selain seseorang individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka orang itu hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara yang di dalamnya tempat pengurusan berkesannya ditempatkan.

Perkara 5

ESTABLISHMEN TETAP

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “establishmen tetap” ertinya suatu tempat perniagaan tetap yang melaluinya perniagaan sesuatu perusahaan dijalankan secara keseluruhannya atau sebahagiannya.

2. Istilah “establishmen tetap” termasuklah terutamanya:

- (a) suatu tempat pengurusan;
- (b) suatu cawangan;
- (c) suatu pejabat;
- (d) suatu kilang;
- (e) suatu bengkel; dan
- (f) suatu lombong, telaga minyak atau gas, kuari atau mana-mana tempat mengestrak sumber asli yang lain.

3. Suatu tapak bangunan, pembinaan, pemasangan atau projek pepasangan merupakan suatu establismen tetap hanya jika ia berpanjangan lebih daripada sembilan bulan.

4. Walau apa pun peruntukan terdahulu Perkara ini, istilah “establismen tetap” hendaklah disifatkan tidak termasuk:

- (a) penggunaan kemudahan semata-mata bagi maksud penyimpanan, pempameran atau penyerahan barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu;
- (b) penyelenggaraan suatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud penyimpanan, pempameran atau penyerahan;
- (c) penyelenggaraan suatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud pemprosesan oleh perusahaan yang lain;
- (d) penyelenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud pembelian barangan atau dagangan atau bagi maksud pengumpulan maklumat, bagi perusahaan itu;
- (e) penyelenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud menjalankan, bagi perusahaan itu, apa-apa aktiviti lain yang bersifat persediaan atau tambahan.
- (f) penyelenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi mana-mana gabungan aktiviti yang disebut dalam subperenggan (a) hingga (e), dengan syarat bahawa aktiviti keseluruhan tempat perniagaan yang tetap itu yang terhasil daripada gabungan ini adalah bersifat persediaan atau tambahan.

5. Suatu perusahaan Negara Pejanji hendaklah disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi jika ia menjalankan apa-apa aktiviti seliaan di Negara yang satu lagi itu untuk lebih daripada 6 bulan yang berhubungan dengan tapak bangunan atau binaan, projek pemasangan atau pepasangan yang dijalankan di Negara yang satu lagi itu.

6. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 dan 2, jika seseorang selain seorang ejen yang bertaraf bebas yang kepadanya perenggan 7 terpakai bertindak dalam suatu Negara Pejanji bagi pihak suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi, perusahaan itu hendaklah disifatkan mempunyai establismen tetap dalam Negara yang mula-mula disebut itu berkenaan dengan apa-apa aktiviti yang dijalankan oleh orang itu bagi perusahaan itu jika orang itu:

- (a) mempunyai dan lazimnya menjalankan dalam Negara yang mula-mula disebut itu suatu kuasa untuk membuat kontrak atas nama perusahaan itu, melainkan jika aktiviti orang sedemikian adalah terhad kepada aktiviti yang disebut dalam perenggan 4 yang, jika dijalankan melalui suatu tempat perniagaan yang tetap, tidak akan menjadikan tempat perniagaan tetap ini suatu establismen tetap di bawah peruntukan perenggan itu; atau
- (b) tidak mempunyai kuasa sedemikian, tetapi lazimnya menyenggarakan dalam Negara yang mula-mula disebut itu suatu stok barangan atau dagangan yang dipunyai oleh perusahaan itu yang daripadanya dia secara tetap memenuhi tempahan bagi pihak perusahaan itu.

7. Suatu perusahaan Negara Pejanji tidak boleh disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi hanya kerana perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu melalui broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, dengan syarat bahawa orang itu bertindak dalam penjalanan biasa urusan mereka.

8. Hakikat bahawa suatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh suatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu establismen tetap atau selainnya) tidaklah dengan sendirinya menjadikan mana-mana satu syarikat itu suatu establismen tetap syarikat yang satu lagi.

Perkara 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih (termasuklah pendapatan daripada pertanian atau perhutanan) yang terletak di dalam Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Istilah “harta tak alih” hendaklah mempunyai erti yang terdapat di bawah undang-undang Negara Pejanji yang dalamnya harta yang berkenaan itu terletak. Istilah itu hendaklah dalam apa-apa hal termasuk harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, hak yang baginya peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai, usufruk harta tak alih dan hak kepada pembayaran berubah atau tetap sebagai balasan bagi mengerjakan, atau hak untuk mengerjakan, mendapan mineral, sumber dan sumber asli yang lain; kapal, bot dan pesawat udara tidaklah boleh dianggap sebagai harta tak alih.

3. Peruntukan perenggan 1 hendaklah terpakai bagi pendapatan yang diperoleh daripada penggunaan langsung, penyewaan, atau penggunaan dalam apa-apa bentuk lain harta tak alih.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah juga terpakai bagi pendapatan daripada harta tak alih suatu perusahaan dan bagi pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan bagi pelaksanaan perkhidmatan persendirian bebas.

Perkara 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya. Jika perusahaan itu menjalankan perniagaan sebagaimana yang disebut terdahulu, keuntungan perusahaan itu boleh dicukai di Negara yang satu lagi tetapi hanya sekian banyak daripada keuntungannya yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.

2. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 3, jika sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah di setiap Negara Pejanji dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang mungkin dijangkakan dapat dibuat olehnya jika perusahaan itu ialah suatu perusahaan yang berlainan dan berasingan yang terlibat dalam aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan yang sama atau serupa dan yang berurusan dengan sepenuh kebebasan dengan perusahaan yang baginya ia merupakan establismen tetap.

3. Dalam menentukan keuntungan sesuatu establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan yang dilakukan bagi maksud establismen tetap, termasuklah perbelanjaan pentadbiran eksekutif dan am yang dilakukan sedemikian, sama ada di Negara yang mana establismen tetap itu terletak atau di tempat lain.

4. Dengan ketiadaan data perakaunan yang sesuai atau maklumat lain yang membenarkan penentuan keuntungan dikaitkan dengan establismen tetap sesuatu perusahaan, cukai boleh ditaksirkan dalam Negara Pejanji yang di dalamnya establismen tetap itu terletak mengikut undang-undang Negara itu melalui pembuatan suatu anggaran atas asas maklumat yang tersedia, setakat yang dibenarkan oleh maklumat yang tersedia, mengikut prinsip Perkara ini.

5. Tiada keuntungan boleh dikaitkan dengan sesuatu establismen tetap semata-mata oleh sebab establismen tetap itu membeli barangan atau dagangan bagi perusahaan itu.

6. Bagi maksud perenggan yang terdahulu, keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap itu hendaklah ditentukan melalui kaedah yang sama dari tahun ke tahun melainkan jika terdapat sebab yang baik dan mencukupi untuk melakukan sebaliknya.

7. Jika keuntungan termasuk butiran pendapatan yang diperkatakan secara berasingan dalam Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan Perkara itu tidak akan terjejas oleh peruntukan Perkara ini.

Perkara 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN

1. Keuntungan daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalu lintas antarabangsa boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang di dalamnya tempat pengurusan sebenar perusahaan itu terletak.

2. Bagi maksud Perkara ini istilah “keuntungan daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalu lintas antarabangsa” hendaklah termasuk keuntungan daripada:

- (a) penyewaan sekali-sekala kapal atau pesawat udara atas asas bot kosong;
dan

- (b) penggunaan atau penyewaan kontena (termasuklah treler dan kelengkapan sampingan yang digunakan bagi pengangkutan kontena),

jika keuntungan ini bersampingan dengan pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalu lintas antarabangsa.

3. Perenggan 1 hendaklah juga terpakai bagi perkongsian keuntungan daripada pengendalian kapal atau pesawat udara melalui penyertaan dalam sesuatu kumpulan, perniagaan bersama atau agensi pengendalian antarabangsa.

Perkara 9

PERUSAHAAN BERSEKUTU

1. Jika—

- (a) sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi; atau
- (b) orang yang sama menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji dan sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi,

dan dalam mana-mana satu hal syarat-syarat dibuat atau dikenakan antara kedua-dua perusahaan dalam hubungan komersial atau kewangan mereka yang berbeza daripada apa yang akan dibuat antara perusahaan bebas, maka apa-apa keuntungan yang, jika tidak kerana syarat-syarat itu, sepatutnya telah terakru kepada salah satu perusahaan itu, tetapi, disebabkan oleh syarat-syarat itu, telah tidak terakru sedemikian, boleh dimasukkan dalam keuntungan perusahaan itu dan dicukai dengan sewajarnya.

2. Jika suatu Negara Pejanji memasukkan dalam keuntungan sesuatu perusahaan Negara itu dan dicukai dengan sewajarnya keuntungan yang atasnya suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi telah dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu dan keuntungan yang dimasukkan sedemikian itu ialah keuntungan yang sepatutnya telah terakru kepada perusahaan Negara yang mula-mula disebut itu jika syarat-syarat yang dibuat antara kedua-dua perusahaan itu merupakan syarat-syarat yang akan dibuat antara perusahaan-perusahaan bebas, maka Negara yang satu lagi itu hendaklah membuat suatu penyelarasan yang sesuai kepada jumlah cukai yang dikenakan di dalamnya ke atas keuntungan itu yang Negara yang satu lagi itu mempertimbangkan bahawa penyelarasan itu adalah wajar. Dalam menentukan pelarasan sedemikian, perhatian yang sewajarnya hendaklah diberikan kepada peruntukan lain Perjanjian ini dan pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah jika perlu berunding antara satu sama lain.

Perkara 10

DIVIDEN

1. Dividen yang dibayar oleh sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, dividen itu boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang syarikat yang membayar dividen merupakan pemastautin dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial dividen itu merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi:

(a) 5 peratus daripada jumlah kasar dividen itu jika pemunya benefisial ialah suatu syarikat (selain suatu perkongsian) yang memegang secara langsung sekurang-kurangnya 10 peratus daripada modal syarikat yang membayar dividen; dan

(b) 15 peratus daripada jumlah kasar dividen dalam semua hal lain.

Perenggan ini tidaklah menjejaskan pencukaian syarikat itu berkenaan dengan keuntungan yang daripadanya dividen itu dibayar. Pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji hendaklah melalui persetujuan bersama menyelesaikan kaedah pemakaian sekatan ini.

3. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer, syer “jouissance” atau hak “jouissance” atau hak lain, yang bukannya tuntutan hutang, penyertaan dalam keuntungan dan juga pendapatan lain yang tertakluk kepada layanan pencukaian yang sama sebagaimana pendapatan daripada syer oleh undang-undang Negara yang baginya syarikat yang membuat pengagihan itu merupakan pemastautin dan pengagihan atas perakuan tabung pelaburan.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi, yang mana syarikat yang membayar dividen itu merupakan pemastautin, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan di Negara yang satu lagi perkhidmatan persendirian bebas daripada suatu pusat kegiatan tetap yang terletak dalamnya, dan pemegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

5. Jika sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji memperoleh keuntungan atau pendapatan daripada Negara Pejanji yang satu lagi, maka Negara yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai ke atas dividen yang dibayar oleh syarikat itu, kecuali setakat yang dividen itu dibayar kepada pemastautin Negara yang satu lagi atau setakat yang pemegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang terletak di Negara yang satu lagi, atau tidak boleh menjadikan keuntungan tidak diagihkan syarikat itu tertakluk kepada cukai atas keuntungan syarikat yang tidak diagihkan, walaupun jika dividen itu dibayar atau keuntungan tidak diagihkan itu terdiri daripada keseluruhannya atau sebahagiannya keuntungan atau pendapatan yang terbit di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 11

BUNGA

1. Bunga yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, bunga itu boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya bunga itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial bunga itu merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada jumlah kasar bunga itu. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah melalui persetujuan bersama menyelesaikan kaedah pemakaian pengehadan ini.
3. Walau apa pun peruntukan perenggan 2, Kerajaan Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara Pejanji yang satu lagi berkenaan dengan bunga yang diperoleh oleh Kerajaan itu daripada Negara yang satu lagi.
4. Bagi maksud peruntukan perenggan 3, istilah “Kerajaan”:
 - (a) dalam hal Malaysia ertinya Kerajaan Malaysia dan hendaklah termasuk:
 - (i) Kerajaan negeri;
 - (ii) Bank Negara Malaysia;
 - (iii) pihak berkuasa tempatan;
 - (iv) badan-badan berkanun; dan
 - (v) *Export-Import Bank of Malaysia Berhad (EXIM Bank)*;
 - (b) dalam hal Republik Persekutuan Jerman ertinya Kerajaan Republik Persekutuan Jerman dan hendaklah termasuk:
 - (i) *Länder*;
 - (ii) subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan; dan
 - (iii) “*Deutsche Bundesbank*” (Bank Persekutuan Jerman), “*Kreditanstalt für Wiederaufbau*” (Bank Kredit bagi Pembinaan Semula), dan “*Deutsche Finanzierungsgesellschaft für Beteiligungen in Entwicklungsändern*”.
5. Istilah “bunga” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada semua jenis tuntutan hutang, sama ada dicagarkan melalui gadai janji atau tidak dan sama ada mempunyai hak untuk turut serta atau tidak dalam keuntungan penghutang, dan khususnya, pendapatan daripada sekuriti kerajaan dan pendapatan daripada bon atau debentur, termasuklah premium dan hadiah yang disertakan dengan sekuriti, bon atau debentur itu. Caj penalti bagi pembayaran lewat hendaklah dianggap sebagai bunga bagi maksud Perkara ini.

6. Peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial bunga itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang di dalamnya bunga itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas daripada pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap itu atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

7. Bunga hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya ialah pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar bunga itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu yang berkaitan dengannya keberhutangan yang ke atasnya bunga itu dibayar telah dilakukan, dan bunga itu ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka bunga itu hendaklah disifatkan terbit di Negara yang di dalamnya establismen tetap itu atau pusat kegiatan tetap itu terletak.

8. Jika, oleh sebab hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah bunga yang dibayar, dengan mengambil kira tuntutan hutang yang baginya bunga itu dibayar, melebihi jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah bunga yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 12

ROYALTI DAN FI BAGI PERKHIDMATAN TEKNIKAL

1. Royalti dan fi bagi perkhidmatan teknikal yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, royalti dan fi bagi perkhidmatan teknikal sedemikian boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya royalti dan fi bagi perkhidmatan teknikal itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial royalti atau fi bagi perkhidmatan teknikal itu merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 7 peratus daripada jumlah kasar royalti atau fi bagi perkhidmatan teknikal itu. Pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji hendaklah melalui persetujuan bersama menyelesaikan kaedah pemakaian penghadan ini.

3. Istilah “royalti” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran yang diterima sebagai balasan bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan apa-apa hak cipta karya kesusasteraan, kesenian atau saintifik (termasuklah filem sinematograf, dan filem atau pita bagi siaran radio atau televisyen), apa-apa paten, cap dagangan, reka bentuk atau model, pelan, formula atau proses rahsia, atau bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan, kelengkapan perindustrian, komersial atau saintifik, atau bagi maklumat berkenaan (kepandaian) berkaitan dengan pengalaman perindustrian, komersial atau saintifik.

4. Istilah “fi bagi perkhidmatan teknikal” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran kepada mana-mana orang, selain kepada pekerja orang yang membuat pembayaran itu, sebagai balasan bagi apa-apa perkhidmatan yang bersifat teknikal, pengurusan atau perundingan.

5. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidak terpakai jika pemunya benefisial royalti atau fi bagi perkhidmatan teknikal itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang di dalamnya royalti atau fi bagi perkhidmatan teknikal itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan dalam Negara yang satu lagi perkhidmatan persendirian bebas daripada suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta atau kontrak yang berkenaan dengannya royalti atau fi bagi perkhidmatan teknikal itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap itu atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

6. Royalti dan fi bagi perkhidmatan teknikal hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya merupakan pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar royalti atau fi bagi perkhidmatan teknikal itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengannya kewajipan untuk membayar royalti atau fi bagi perkhidmatan teknikal itu telah dilakukan, dan royalti atau fi perkhidmatan teknikal sedemikian ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka royalti atau fi perkhidmatan teknikal itu hendaklah disifatkan terbit di Negara yang di dalamnya establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.

7. Jika, disebabkan oleh suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah royalti atau fi perkhidmatan teknikal itu, dengan mengambil kira penggunaan, hak, maklumat atau perkhidmatan yang kepadanya royalti atau fi perkhidmatan teknikal itu dibayar, melebihi jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 13

LABA MODAL

1. Laba yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada pemberian hakmilik harta tak alih yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Laba daripada pemberian syer dan hak yang seumpamanya dalam suatu syarikat, aset yang terdiri daripada - secara langsung atau tidak langsung - terutamanya harta tak alih yang terletak di Negara Pejanji boleh dicukai di Negara itu.
3. Laba daripada pemberian hakmilik harta alih yang menjadi sebahagian daripada harta perniagaan suatu establismen tetap yang perusahaan suatu Negara Pejanji ada di Negara Pejanji yang satu lagi atau harta alih yang berkaitan dengan pusat kegiatan tetap yang tersedia untuk pemastautin Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud melaksanakan perkhidmatan persendirian bebas, termasuklah apa-apa laba daripada pemberian hakmilik establismen tetap sedemikian (secara tunggal atau berserta dengan keseluruhan perusahaan) atau daripada pusat kegiatan tetap sedemikian, boleh dicukai di Negara yang satu lagi.
4. Laba daripada pemberian hakmilik kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa atau daripada harta alih yang berkaitan dengan pengendalian kapal atau pesawat udara sedemikian, hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang tempat pengurusan sebenar perusahaan itu terletak.
5. Laba daripada pemberian mana-mana harta selain yang disebut dalam perenggan 1 hingga 4, hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang pemberi hakmilik itu merupakan pemastautin.
6. Jika seseorang individu pernah menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji bagi tempoh 5 tahun atau lebih dan telah menjadi pemastautin di Negara Pejanji yang satu lagi, perenggan 5 tidak menghalang Negara yang mula-mula disebut itu daripada mengenakan cukai di bawah undang-undang domestiknya kenaikan modal syer dalam suatu syarikat pemastautin dalam Negara yang mula-mula disebut itu bagi tempoh pemastautinan individu itu dalam Negara yang mula-mula disebut itu. Dalam hal yang sedemikian kenaikan modal yang dikenakan cukai di Negara yang mula-mula disebut itu tidak boleh dimasukkan dalam penentuan kenaikan modal yang berikutnya oleh Negara yang satu lagi.

Perkara 14

PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN BEBAS

1. Pendapatan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan profesional atau aktiviti lain yang bersifat bebas hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika dia mempunyai pusat kegiatan tetap yang secara tetap tersedia untuknya di Negara Pejanji yang satu

lagi bagi maksud melaksanakan aktivitinya. Jika dia mempunyai pusat kegiatan tetap sedemikian, pendapatan itu boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu tetapi hanya sekian banyak daripadanya itu yang boleh dikaitkan dengan pusat kegiatan tetap itu.

2. Istilah “perkhidmatan profesional” termasuklah terutamanya aktiviti-aktiviti saintifik, kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau pengajaran dan juga aktiviti bebas ahli perubatan, doktor gigi, peguam, jurutera, arkitek dan akauntan.

Perkara 15

PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN TIDAK BEBAS

1. Tertakluk kepada peruntukan Perkara 16, 17, 18, 19, 20 dan 21 gaji, upah dan saraan lain yang seumpamanya yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan suatu penggajian hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika penggajian itu dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika penggajian itu dijalankan sedemikian, apa-apa saraan yang diperoleh daripada penggajian itu boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau apa pun peruntukan perenggan 1, saraan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan penggajian yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara yang mula-mula disebut itu jika:

- (a) penerima itu berada di Negara yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang pada agregatnya tidak melebihi 183 hari dalam mana-mana tempoh dua belas bulan bermula atau berakhir dalam tahun fiskal yang berkenaan; dan
- (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, seseorang majikan yang bukannya pemastautin Negara yang satu lagi itu; dan
- (c) saraan itu tidak ditanggung oleh suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang dipunyai oleh majikan di Negara yang satu lagi itu.

3. Walau apa pun peruntukan yang terdahulu Perkara ini, saraan yang diperoleh berkenaan dengan suatu penggajian yang dijalankan di atas kapal atau di dalam pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa, boleh dicukai di Negara Pejanji itu yang tempat pengurusan sebenar perusahaan yang mengendalikan kapal atau pesawat udara itu terletak.

Perkara 16

FI PENGARAH

Fi pengarah dan bayaran lain yang seumpamanya yang diperoleh oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji atas kapasitinya sebagai anggota lembaga pengarah sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 17

SENIMAN DAN AHLI SUKAN

1. Walau apa pun peruntukan Perkara 7, 14 dan 15 pendapatan yang diperoleh oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai seorang penghibur, seperti seniman teater, wayang gambar, radio atau televisyen, atau pemuzik, atau sebagai seorang ahli sukan, daripada aktiviti persendirian yang sedemikian yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seseorang penghibur atau ahli sukan atas kapasitinya yang sedemikian terakru bukan kepada penghibur atau ahli sukan itu sendiri tetapi kepada orang lain, pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan Perkara 7, 14 dan 15, dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya aktiviti penghibur atau ahli sukan itu dijalankan.
3. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidak terpakai bagi pendapatan yang diperoleh daripada aktiviti yang dijalankan oleh seseorang penghibur atau ahli sukan di Negara Pejanji jika lawatan ke Negara itu ditanggung sepenuhnya atau terutamanya oleh dana awam Negara Pejanji yang satu lagi, Negeri, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya. Dalam hal yang sedemikian, pendapatan itu boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang penghibur atau ahli sukan itu merupakan pemastautin.

Perkara 18

PENCEN, ANUITI DAN PEMBAYARAN SEUMPAMANYA

1. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 2 Perkara 19, pencen dan apa-apa saraan dan anuiti lain yang seumpamanya yang dibayar kepada seseorang pemastautin Negara Pejanji sebagai balasan penggajian yang lalu hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.
2. Walau apa pun peruntukan perenggan 1, pembayaran yang diterima oleh seseorang individu yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji daripada insurans sosial statutori Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara yang satu lagi itu.
3. Walau apa pun peruntukan perenggan 1, pembayaran berulang-ulang atau tidak berulang-ulang yang dibuat oleh salah satu daripada Negara Pejanji atau subbahagian politiknya kepada seorang pemastautin di Negara Pejanji yang satu lagi sebagai pampasan ganti rugi bagi penindasan politik atau bagi suatu kecederaan atau kerosakan yang dialami akibat perang (termasuklah pembayaran pemulangan) atau perkhidmatan ketenteraan atau alternatif awam atau jenayah, pemvaksinan atau keadaan yang seumpamanya hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara yang mula-mula disebut itu.

4. Istilah “anuiti” ertinya suatu jumlah yang dinyatakan yang kena dibayar secara berkala pada masa yang dinyatakan semasa hidup atau dalam tempoh yang dinyatakan atau ditentukan di bawah obligasi untuk membuat pembayaran balik sebagai balasan yang memadai dan sepenuhnya dalam bentuk wang atau nilai wang.

Perkara 19

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. (a) Gaji, upah dan saraan lain yang seumpamanya, selain pencen, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji, Negeri, subbahagian politik, atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada seseorang individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara, Negeri, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanun itu hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.
(b) Walau bagaimanapun, gaji, upah dan saraan lain yang seumpamanya itu hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika perkhidmatan itu diberikan di Negara itu dan individu itu merupakan pemastautin Negara itu yang:
 - (i) merupakan rakyat Negara yang satu lagi itu; atau
 - (ii) tidak menjadi pemastautin Negara itu semata-mata bagi maksud memberikan perkhidmatan.
2. (a) Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada kumpulan wang diwujudkan oleh suatu Negara Pejanji, Negeri, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada seseorang individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara, Negeri, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanun itu hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.
(b) Walau bagaimanapun, pencen itu hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika individu itu merupakan pemastautin dan rakyat, Negara itu.
3. Peruntukan Perkara 15, 16, 17 dan 18 hendaklah terpakai bagi gaji, upah dan saraan lain yang seumpamanya dan pencen berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan berkaitan dengan perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji, Negeri, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.
4. Peruntukan perenggan 1 hendaklah juga terpakai berkenaan dengan saraan yang dibayar, di bawah program bantuan pembangunan Negara Pejanji, Negeri, subbahagian politik, atau pihak berkuasa tempatan, daripada kumpulan wang yang secara khususnya dibekalkan oleh Negara, Negeri, subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan itu, kepada pakar atau sukarelawan yang dipinjamkan kepada Negara Pejanji yang satu lagi dengan persetujuan Negara yang satu lagi itu.

5. Peruntukan perenggan 1 dan 2 hendaklah juga terpakai berkenaan dengan saraan yang dibayar oleh atau bagi Institut Goethe atau Perkhidmatan Pertukaran Akademi Jerman ("*Deutscher Akademischer Austauschdienst*") Republik Persekutuan Jerman. Layanan yang sepadan bagi saran institusi lain yang setanding Negara Pejanji itu boleh dipersetujui oleh pihak berkuasa berwibawa melalui persetujuan bersama.

Perkara 20

PENUNTUT DAN PELATIH

Seseorang individu yang merupakan pemastautin Negara Pejanji sebaik sebelum membuat apa-apa lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi dan secara sementara hadir di Negara yang satu lagi semata-mata:

- (a) sebagai seorang penuntut di universiti, kolej, sekolah yang diiktiraf atau institusi pendidikan lain yang seumpamanya yang diiktiraf di Negara yang satu lagi itu;
- (b) sebagai perantis perniagaan atau teknikal; atau
- (c) sebagai penerima suatu bantuan, elaun atau award bagi maksud utama kajian, penyelidikan atau latihan daripada Kerajaan salah satu Negara atau daripada pertubuhan saintifik, pendidikan, keagamaan atau kebajikan atau di bawah program bantuan teknikal yang dibuat oleh Kerajaan salah satu Negara,

hendaklah dikecualikan daripada cukai Negara yang satu lagi bagi:

- (i) semua kiriman wang dari luar negara bagi maksud saraan, pendidikan, kajian, penyelidikan atau latihannya; dan
- (ii) jumlah bantuan, elaun atau award itu.

Perkara 21

PENSYARAH DAN PENYELIDIK

Seseorang individu yang merupakan pemastautin Negara Pejanji sebaik sebelum membuat suatu lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi, dan yang, atas jemputan mana-mana universiti, kolej, institusi awam terutamanya bagi maksud penyelidikan atau institusi awam lain yang seumpamanya, melawat Negara yang satu lagi bagi suatu tempoh tidak melebihi dua tahun semata-mata bagi maksud pengajaran atau penyelidikan atau kedua-duanya di institusi awam itu hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi atas apa-apa saraan bagi pengajaran atau penyelidikan itu dengan syarat bahawa saraan sedemikian diperoleh olehnya dari luar Negara itu.

Perkara 22

PENDAPATAN LAIN

1. Butiran pendapatan seseorang pemastautin Negara Pejanji, di mana jua terbit, yang tidak disebut dalam Perkara yang seterusnya Perjanjian ini hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.
2. Peruntukan perenggan 1 tidak terpakai bagi pendapatan, selain pendapatan daripada harta tak alih, jika penerima pendapatan itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan peniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan Negara yang satu lagi perkhidmatan persendirian bebas daripada suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya pendapatan itu dibayar adalah sebenarnya dikaitkan dengan establismen tetap itu atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

Perkara 23

PENGELAKAN PENCUKAIAN DUA KALI DALAM NEGARA PEMASTAUTIN

1. Cukai hendaklah ditentukan dalam hal seseorang pemastautin Republik Persekutuan Jerman seperti yang berikut:
 - (a) Melainkan jika kredit cukai asing dibenarkan di bawah subperenggan (b), maka hendaklah dikecualikan daripada asas taksiran cukai Jerman apa-apa butiran pendapatan yang terbit di Malaysia yang, mengikut Perjanjian ini, boleh di cukai di Malaysia. Dalam hal butiran pendapatan daripada dividen peruntukan terdahulu hendaklah terpakai hanya bagi dividen sedemikian sebagaimana yang dibayar kepada suatu syarikat (tidak termasuk perkongsian) yang merupakan pemastautin Republik Persekutuan Jerman oleh suatu syarikat yang merupakan pemastautin Malaysia sekurang-kurangnya 10 peratus daripada modal yang dimiliki secara langsung oleh syarikat Jerman dan yang tidak dipotong apabila menentukan keuntungan syarikat yang mengagihkan dividen ini.
 - (b) Tertakluk kepada peruntukan undang-undang cukai Jerman berkenaan dengan kredit bagi cukai asing, maka hendaklah dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai Jerman atas pendapatan yang boleh dibayar berkenaan dengan butiran pendapatan yang berikut cukai Malaysia yang dibayar di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut Perjanjian ini:
 - (i) dividen yang tidak disebut dalam subperenggan (a);
 - (ii) bunga;
 - (iii) royalti dan fi bagi perkhidmatan teknikal;

- (iv) butiran pendapatan yang boleh dikenakan cukai di Malaysia mengikut perenggan 2 Perkara 13;
 - (v) fi pengarah;
 - (vi) butiran pendapatan bagi maksud Perkara 17.
- (c) Peruntukan subperenggan (b) hendaklah terpakai dan bukan peruntukan subperenggan (a) bagi butiran pendapatan sebagaimana yang ditakrifkan dalam Perkara 7 dan 10 jika pemastautin Republik Persekutuan Jerman tidak membuktikan bahawa pendapatan kasar establismen tetap dalam tahun perniagaan yang keuntungan itu telah dicapai atau syarikat yang bermastautin di Malaysia dalam tahun perniagaan yang baginya dividen itu telah dibayar diperoleh secara eksklusif atau hampir-hampir eksklusif daripada aktiviti bagi maksud nombor 1 hingga 6 perenggan 1 seksyen 8 Undang-Undang Jerman mengenai Perhubungan Cukai Luar (*Aussensteuergesetz*); perkara yang sama hendaklah terpakai bagi pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan oleh establismen tetap (perenggan 4 Perkara 6) dan bagi keuntungan daripada pemberian hakmilik harta tak alih (perenggan 1 Perkara 13) dan harta alih yang membentuk sebahagian daripada harta perniagaan establismen tetap itu (perenggan 3 Perkara 13).
- (d) Republik Persekutuan Jerman, walau bagaimanapun, mengekalkan hak untuk mengambil kira dalam penentuan kadar cukai butiran pendapatannya, yang di bawah peruntukan Perjanjian ini dikecualikan daripada cukai Jerman.
- (e) Walau apa pun peruntukan subperenggan (a) pencukaaian dua kali hendaklah dielakkan dengan membenarkan suatu kredit cukai sebagaimana yang dinyatakan dalam subperenggan (b):
- (i) jika dalam Negara Pejanji butiran pendapatan diletakkan di bawah peruntukan yang berbeza Perjanjian ini atau dikaitkan dengan orang yang berbeza (kecuali menurut Perkara 9) dan konflik ini tidak boleh diselesaikan melalui suatu tatacara mengikut perenggan 3 Perkara 25 dan jika sebagai akibat daripada perbezaan dalam penempatan ini atau yang berkaitan dengan pendapatan berkenaan akan kekal tidak dicukai atau dicukai rendah daripada tanpa konflik ini; atau
 - (ii) jika selepas perundingan sewajarnya dengan pihak berkuasa berwibawa Malaysia, Republik Persekutuan Jerman memberitahu Malaysia melalui saluran diplomatik butiran pendapatan lain yang kepadanya Republik Persekutuan Jerman itu berniat untuk memakai peruntukan subperenggan (b). Pencukaaian dua kali kemudiannya dielakkan bagi pendapatan yang diberitahu itu dengan membenarkan suatu kredit cukai dari hari pertama tahun kalendar, berikutan selepasnya yang pemberitahuan itu diterima.

- (f) Bagi maksud kredit cukai yang disebut dalam subperenggan (i), (ii) dan (iii) subperenggan (b), cukai Malaysia hendaklah, tanpa mengira jumlah cukai yang sebenarnya dibayar, disifatkan telah dibayar dalam jumlah yang setinggi jumlah yang terhasil daripada kadar cukai yang terpakai pada sumber yang disebut dalam Perkara 10, 11 dan 12 Perjanjian ini mengikut mana-mana yang berkenaan. Subperenggan ini hendaklah terhenti berkuat kuasa berkenaan dengan pendapatan yang terbit atau terakru selepas 31 Disember 2010.

2. Cukai hendaklah ditentukan dalam hal seseorang pemastautin Malaysia seperti yang berikut:

Tertakluk kepada undang-undang Malaysia berkenaan dengan membenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia bagi cukai yang kena dibayar dalam mana-mana negara selain Malaysia, cukai Jerman yang kena dibayar di bawah undang-undang Republik Persekutuan Jerman dan mengikut Perjanjian ini oleh seseorang pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperoleh daripada Republik Persekutuan Jerman hendaklah dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan itu ialah dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang merupakan pemastautin Republik Persekutuan Jerman kepada syarikat yang merupakan pemastautin Malaysia dan yang memiliki tidak kurang daripada 10 peratus syer mengundi syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah mengambil kira cukai Jerman yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya yang daripadanya dividen itu dibayar. Kredit itu tidak boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Malaysia, sebagaimana yang dikira sebelum kredit itu diberikan, yang bersesuaian dengan butiran pendapatan sedemikian.

Perkara 24

TIADA DISKRIMINASI

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidak tertakluk di Negara Pejanji yang satu lagi kepada apa-apa pencukaaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang selain atau lebih membebankan berbanding dengan pencukaaian dan kehendak yang berkaitan rakyat Negara yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama, terutamanya berkenaan dengan pemastautinan, adalah atau boleh dijadikan tertakluk.

2. Pencukaaian ke atas establismen tetap yang dipunyai oleh suatu perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi tidak boleh dilevi secara kurang baik di Negara yang satu lagi itu berbanding dengan pencukaaian yang dilevi ke atas perusahaan Negara yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti yang sama. Peruntukan ini tidak boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan suatu Negara Pejanji untuk memberi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi apa-apa elaun diri, pelepasan dan pengurangan bagi maksud pencukaaian berdasarkan taraf awam atau tanggungjawab keluarga yang diberikan oleh Negara itu kepada pemastautinnya sendiri.

3. Kecuali jika peruntukan perenggan 1 Perkara 9, perenggan 8 Perkara 11, atau perenggan 7 Perkara 12, terpakai, bunga, royalti, fi bagi perkhidmatan teknikal dan pembayaran lain oleh suatu perusahaan Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah, bagi maksud menentukan keuntungan yang boleh dikenakan cukai perusahaan itu, boleh ditolak di bawah keadaan yang sama seolah-olah bunga, royalti, fi bagi perkhidmatan teknikal dan pembayaran itu telah dibayar kepada pemastautin Negara yang mula-mula disebut itu.

4. Perusahaan suatu Negara Pejanji, yang modalnya dipunyai atau dikawal sepenuhnya atau sebahagiannya, secara langsung atau tidak langsung, oleh seorang atau lebih pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, tidak boleh dijadikan tertakluk di Negara yang mula-mula disebut itu kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang selain atau lebih membebankan berbanding dengan pencukaian dan kehendak berkaitan yang baginya perusahaan seumpamanya Negara yang mula-mula disebut itu adalah atau boleh dijadikan tertakluk.

5. Dalam Perkara ini, istilah “pencukaian” ertinya cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 25

TATACARA PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika seseorang pemastautin menganggap bahawa tindakan oleh salah satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan baginya pencukaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini, dia boleh, tanpa mengira remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang domestik Negara-Negara itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji yang dia merupakan pemastautinnya atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan 1 Perkara 24, kepada Negara yang dia merupakan rakyatnya. Kes itu mestilah dikemukakan dalam masa tiga tahun dari pemberitahuan pertama tentang tindakan yang mengakibatkan pencukaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian.

2. Pihak berkuasa berwajib hendaklah berusaha, jika bantahan itu didapatinya wajar dan jika pihak berkuasa berwajib itu sendiri tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang memuaskan, untuk menyelesaikan kes itu melalui persetujuan bersama dengan pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji yang satu lagi, dengan tujuan bagi pengelakan pencukaian yang tidak mengikut Perjanjian. Apa-apa persetujuan yang dicapai hendaklah dilaksanakan walau apa pun apa-apa had masa dalam undang-undang domestik Negara Pejanji.

3. Pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji hendaklah berusaha untuk menyelesaikan melalui persetujuan bersama apa-apa kesulitan atau keraguan yang berbangkit tentang pentafsiran atau pemakaian Perjanjian. Mereka juga boleh berunding bersama bagi penghapusan pencukaian dua kali dalam hal-hal yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian ini.

4. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji boleh berhubung antara satu sama lain secara langsung bagi maksud mencapai suatu persetujuan mengikut perenggan yang terdahulu.

Perkara 26

PERTUKARAN MAKLUMAT

1. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah bertukar-tukar apa-apa maklumat yang dijangkakan penting yang berkaitan bagi menjalankan peruntukan Perjanjian ini atau dengan pentadbiran atau penguatkuasaan undang-undang domestik berkenaan dengan semua jenis dan perihalan cukai yang dikenakan bagi pihak Negara Pejanji, Negeri, subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatannya, setakat yang pencukaian di bawahnya tidak bertentangan dengan Perjanjian. Pertukaran maklumat tidak disekat oleh Perkara 1 dan 2.

2. Apa-apa maklumat yang diterima oleh suatu Negara Pejanji di bawah perenggan 1 hendaklah dianggap sebagai rahsia mengikut cara yang sama sebagaimana maklumat yang didapati di bawah undang-undang domestik Negara itu dan hendaklah dizahirkan hanya kepada orang atau pihak berkuasa (termasuklah mahkamah dan badan pentadbiran) yang terlibat dengan penaksiran atau pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan, pemutusan rayuan berhubung dengan cukai yang disebut dalam perenggan 1, atau pengawasan tentang di atas. Orang atau pihak berkuasa itu hendaklah menggunakan maklumat itu hanya bagi maksud sedemikian. Mereka boleh menzahirkan maklumat itu dalam prosiding mahkamah awam atau dalam keputusan kehakiman.

3. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidak sekali-kali dalam apa jua hal boleh ditafsirkan sebagai mengenakan obligasi ke atas suatu Negara Pejanji:

- (a) untuk menjalankan langkah pentadbiran dalam membekalkan maklumat yang bercanggah dengan undang-undang dan amalan pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (b) untuk membekalkan maklumat yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (c) untuk membekalkan maklumat yang akan menzahirkan apa-apa rahsia perdagangan, perniagaan, perindustrian, komersial atau profesional atau proses perdagangan, atau maklumat yang penzahirannya yang akan bertentangan dengan dasar awam (*ordre public*).

4. Jika maklumat yang diminta oleh suatu Negara Pejanji mengikut Perkara ini, Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah menggunakan langkah-langkah pengumpulan maklumatnya untuk mendapatkan maklumat yang diminta, walaupun Negara yang satu lagi itu tidak memerlukan maklumat itu bagi maksud pencukaianya sendiri. Obligasi yang terkandung dalam ayat yang terdahulu adalah tertakluk kepada pengehadan dalam perenggan 3 tetapi pengehadan itu tidak sekali-kali dalam apa jua hal boleh ditafsirkan sebagai membenarkan suatu Negara Pejanji untuk enggan membekalkan maklumat hanya kerana ia tiada kepentingan domestik mengenai maklumat itu.

5. Peruntukan perenggan 3 tidak sekali-kali dalam apa jua hal boleh ditafsirkan sebagai membenarkan suatu Negara Pejanji untuk enggan membekalkan maklumat hanya kerana maklumat itu dipegang oleh bank, institusi kewangan yang lain, penama atau seseorang yang bertindak atas sifat agensi atau fidusiari atau kerana ia berkaitan dengan kepentingan pemunyaan seseorang.

Perkara 27

PEMAKAIAN PERJANJIAN DALAM KEADAAN KHUSUS

Perjanjian ini tidak boleh ditafsirkan sebagai bermaksud bahawa Negara Pejanji adalah dihalang daripada memakai peruntukan undang-undang domestiknya untuk menghalang pelarian cukai atau pengelakan cukai. Jika peruntukan ini mengakibatkan pencukaian dua kali, pihak berkuasa berwajib hendaklah berunding antara satu sama lain menurut perenggan 3 Perkara 25 tentang bagaimana hendak menyelesaikan isu pencukaian dua kali.

Perkara 28

ANGGOTA MISI DIPLOMATIK DAN JAWATAN KONSULAR

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan fiskal anggota misi diplomatik atau jawatan konsular di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan perjanjian khas.

Perkara 29

PROTOKOL

Protokol yang dilampirkan hendaklah menjadi suatu bahagian yang penting Perjanjian ini.

Perkara 30

PERMULAAN KUAT KUASA

1. Perjanjian ini hendaklah mula berkuat kuasa pada tarikh yang Negara Pejanji memberitahu satu sama lain bahawa kehendak negara bagi permulaan kuat kuasa sedemikian telah dipenuhi. Tarikh yang berkaitan adalah hari yang pemberitahuan terakhir diterima.

2. Peruntukan Perjanjian ini hendaklah berkuat kuasa:

(a) di Republik Persekutuan Jerman:

(i) dalam hal cukai yang ditahan pada sumber, berkenaan dengan jumlah yang dibayar pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa;

- (ii) dalam hal cukai yang lain, berkenaan dengan cukai yang dilevi bagi tempoh yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa;

(b) di Malaysia:

- (i) berkenaan dengan cukai Malaysia, selain cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa;
- (ii) berkenaan dengan cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa.

3. Perjanjian antara Malaysia dengan Republik Persekutuan Jerman bagi Pengelakan Pencukaian Dua Kali berkenaan dengan Cukai atas Pendapatan dan atas Modal dan hal lain yang berhubungan dengannya yang ditandatangani pada 8 April 1977 hendaklah terhenti daripada berkuat kuasa bagi semua hal yang diliputi oleh Perjanjian ini dari tarikh yang peruntukan Perjanjian ini mula berkuat kuasa.

Perkara 31

PENAMATAN

Perjanjian ini hendaklah terus berkuat kuasa bagi tempoh masa yang tidak terbatas tetapi salah satu Negara Pejanji boleh, pada atau sebelum tiga puluh hari bulan Jun dalam mana-mana tahun kalendar bermula selepas tamat tempoh lima tahun dari tarikh Perjanjian ini mula berkuat kuasa, memberi Negara Pejanji yang satu lagi, melalui saluran diplomatik, suatu notis bertulis mengenai penamatan dan, dalam keadaan yang sedemikian, Perjanjian ini hendaklah terhenti berkuat kuasa:

(a) di Republik Persekutuan Jerman:

- (i) dalam hal cukai yang ditahan pada sumber, berkenaan dengan jumlah yang dibayar pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis penamatan diberikan;
- (ii) dalam hal cukai yang lain, berkenaan dengan cukai yang dilevi bagi tempoh yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis penamatan diberikan;

(b) di Malaysia:

- (i) berkenaan dengan cukai Malaysia, selain cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan;
- (ii) berkenaan dengan cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan.

Tarikh penerimaan notis itu oleh Negara Pejanji yang satu lagi adalah muktamad bagi penentuan tarikh akhir.

PADA MENYAKSIKAN hal yang tersebut di atas, yang bertandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa dengan sewajarnya, telah menandatangani Perjanjian ini.

DIBUAT di **Putrajaya** pada **23 Februari 2010** dalam dua salinan, setiap satu dalam bahasa Malaysia, Jerman dan Inggeris, ketiga-tiga teks sama sahnyanya. Sekiranya terdapat apa-apa percanggahan tafsiran dalam teks Malaysia dan Jerman, teks bahasa Inggeris hendaklah dipakai.

Bagi pihak Malaysia

**Bagi pihak
Republik Persekutuan Jerman**

PROTOKOL

KEPADA PERJANJIAN

ANTARA

MALAYSIA

DENGAN

REPUBLIK PERSEKUTUAN JERMAN
BAGI PENGELAKAN PENCUKAIAN DUA KALI DAN
PENCEGAHAN PELARIAN FISKAL MENGENAI CUKAI ATAS
PENDAPATAN
DITANDATANGANI PADA 23 FEBRUARI 2010

Pada menandatangani Perjanjian antara Malaysia dengan Republik Persekutuan Jerman bagi Pengelakan Pencukaihan Dua Kali dan Pencegahan Pelarian Fiskal mengenai Cukai atas Pendapatan yang penandatangan diberi kuasa dengan sewajarnya, telah sebagai tambahan bersetuju dengan peruntukan yang berikut yang hendaklah menjadi suatu bahagian penting Perjanjian.

1. Merujuk Perkara 3, 4, 8, 13 dan 15

Maka difahami bahawa “tempat pengurusan sebenar” ialah tempat di mana suatu syarikat adalah sebenarnya diurus dan dikawal atau tempat di mana keputusan peringkat atasan mengenai dasar penting yang perlu bagi pengurusan suatu syarikat itu dibuat.

2. Merujuk Perkara 4

Istilah “badan berkanun” ertinya suatu badan yang ditubuhkan oleh statut Negara Pejanji atau subbahagian politiknya dan dalam hal Republik Persekutuan Jerman oleh Negeri dan yang melaksanakan fungsi yang sepatutnya dilaksanakan oleh Negara Pejanji itu atau subbahagian politiknya atau Negeri.

Pihak berkuasa berwibawa suatu Negara Pejanji hendaklah atas permintaan mengesahkan kepada pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji yang satu lagi sama ada suatu entiti tertentu merupakan badan berkanun Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu.

3. Merujuk Perkara 6 hingga 23

Jika, di bawah mana-mana peruntukan Perjanjian ini, pendapatan yang diperoleh daripada suatu Negara Pejanji, kecuali bunga yang kepadanya perenggan 3 perkara 11 terpakai, dilepaskan daripada cukai di Negara itu dan, di bawah undang-undang yang berkuat kuasa di Negara Pejanji yang satu lagi, pendapatan itu adalah tertakluk kepada cukai dengan merujuk kepada jumlahnya yang dikirimkan kepada atau diterima di Negara yang satu lagi dan bukan dengan merujuk kepada jumlah keseluruhannya, maka pelepasan yang dibenarkan di bawah Perjanjian ini di Negara yang mula-mula disebut itu hendaklah terpakai hanya kepada sebanyak pendapatan yang dikirimkan atau diterima di Negara yang satu lagi.

Dengan syarat bahawa jika—

- (a) mengikut peruntukan sebelum ini, pelepasan tidak dibenarkan pada mulanya di Negara yang mula-mula disebut itu berkenaan dengan jumlah pendapatan, dan
- (b) jumlah pendapatan itu kemudiannya dikirimkan kepada atau diterima di Negara yang satu lagi dan oleh yang demikian tertakluk kepada cukai di Negara yang satu lagi—

pihak berkuasa berwibawa Negara yang mula-mula disebut itu hendaklah, tertakluk kepada mana-mana undang-undangnya yang pada masa ini berkuat kuasa yang menghadkan masa dan menetapkan kaedah bagi membuat bayaran balik cukai, membenarkan pelepasan berkenaan dengan jumlah pendapatan itu mengikut peruntukan yang bersesuaian Perjanjian ini.

4. Merujuk Perkara 7

- (a) Jika sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji menjual barangan atau dagangan atau menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya,

keuntungan establismen tetap itu tidak boleh ditentukan atas asas jumlah keseluruhan yang diterima daripadanya oleh perusahaan itu tetapi hanya atas asas jumlah yang dikaitkan dengan aktiviti sebenar establismen tetap itu bagi jualan atau perniagaan sedemikian.

- (b) Dalam hal kontrak, khususnya bagi kajian, pembekalan, pemasangan atau pembinaan kelengkapan industri, komersial atau saintifik atau premis, atau kerja-kerja awam, yang perusahaan itu mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi, keuntungan establismen tetap itu tidak boleh ditentukan atas asas jumlah keseluruhan kontrak itu, tetapi hanya atas asas bahagian kontrak itu yang sebenarnya dijalankan oleh establismen tetap itu di Negara Pejanji yang ia terletak. Keuntungan yang diperoleh daripada bekalan barangan kepada establismen tetap itu atau keuntungan yang berkaitan dengan bahagian kontrak yang dijalankan di Negara Pejanji yang ibu pejabat perusahaan itu terletak hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.

5. Merujuk Perkara 10 dan 11

Walau apa pun peruntukan Perkara 10 dan 11 Perjanjian ini, dividen dan bunga boleh di cukai di Negara Pejanji yang di dalamnya dividen dan bunga itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu,

- (a) jika dividen dan bunga itu diperoleh daripada hak atau tuntutan hutang yang mempunyai hak untuk menyertai dalam keuntungan, termasuklah pendapatan yang diperoleh oleh rakan kongsi tidak aktif ("stiller Gesellschafter") daripada penyertaannya sedemikian, atau daripada suatu pinjaman dengan kadar bunga yang bersangkutan dengan keuntungan peminjam ("partiarisches Darlehen") atau daripada bon perkongsian keuntungan ("Gewinnobligationen") dalam maksud undang-undang cukai Republik Persekutuan Jerman; dan
- (b) dengan syarat bahawa dividen dan bunga itu boleh dipotong dalam penentuan keuntungan penghutang pendapatan itu.

6. Merujuk Perkara 11

Pihak berkuasa berwibawa Malaysia akan menimbang secara lebih baik permohonan bagi pengecualian daripada cukai atas bunga yang terbit di Malaysia dan dibayar sebagai balasan bagi pinjaman yang dijamin oleh Republik Persekutuan Jerman berkenaan dengan eksport atau pelaburan langsung asing, tertakluk kepada dasar yang terpakai mengenai pengecualian bunga.

7. Merujuk perenggan 5 Perkara 19

Maka difahami bahawa saraan mengikut perenggan 5 Perkara 19 dibayar daripada kumpulan wang awam.

8. Merujuk perenggan 1 Perkara 23

- (a) Setakat yang Republik Persekutuan Jerman tidak mengelak pencuciaan dua kali dengan membenarkan kredit cukai mengikut subsubperenggan (e)(ii) perenggan 1 Perkara 23 maka difahami bahawa pendapatan Malaysia dikecualikan di bawah seksyen 133A Akta Cukai Pendapatan 1967 dan seksyen 22, 23, 29, 29A hingga 29H, 31E, 32, 33 dan 41B Akta Penggalakan Pelaburan 1986 Malaysia dan seksyen 45 Akta itu setakat yang ia berkaitan dengan seksyen 21, 22 dan 26 Akta Insentif Pelaburan 1968 selagi seksyen itu berkuat kuasa pada atau sebelum, dan tidak dipinda sejak itu, tarikh tandatangan Perjanjian ini atau telah diubah suai hanya secara kecil supaya tidak menjejaskan sifat umumnya adalah berhak secara sepenuhnya kepada pengecualian yang diperuntukkan dalam subperenggan (a) perenggan 1 Perkara 23.
- (b) Maka difahami bahawa Republik Persekutuan Jerman tidak boleh menggunakan subsubperenggan (e)(ii) perenggan 1 Perkara 23 sebelum 31 Disember 2010.

9. Merujuk Perkara 26

Jika mengikut undang-undang domestik, data persendirian saling bertukar-tukar di bawah Perjanjian ini, peruntukan tambahan yang berikut hendaklah terpakai tertakluk kepada peruntukan undang-undang yang berkuat kuasa di setiap Negara Pejanji:

- (a) agensi penerima boleh menggunakan data itu hanya bagi maksud yang dinyatakan dan adalah tertakluk kepada syarat yang ditetapkan oleh agensi pembekal;
- (b) agensi penerima hendaklah atas permintaan bertulis memaklumkan agensi pembekal berkenaan dengan penggunaan apa-apa data yang dibekalkan;
- (c) data persendirian boleh dibekalkan hanya kepada orang atau pihak berkuasa yang dinyatakan dalam Perkara 26. Pembekalan apa-apa data persendirian kepada mana-mana agensi lain boleh dilakukan hanya dengan kelulusan terlebih dahulu oleh agensi pembekal;
- (d) agensi pembekal hendaklah berkewajipan untuk memastikan bahawa data yang dibekalkan adalah tepat dan perlu dan bersesuaian bagi maksud data itu dibekalkan. Apa-apa larangan dan sekatan ke atas bekalan data yang ditetapkan di bawah undang-undang domestik yang terpakai hendaklah dipatuhi. Jika timbul bahawa data yang tidak tepat atau data yang tidak sepatutnya dibekalkan telah dibekalkan, agensi penerima hendaklah dimaklumkan mengenainya tanpa kelewatan yang tidak sewajarnya dan agensi itu berkewajipan untuk membetulkan atau memadamkan data itu daripada rekodnya serta-merta;

- (e) atas permohonan, orang yang berkenaan hendaklah dimaklumkan mengenai mana-mana data yang dibekalkan yang berhubungan dengannya dan mengenainya data itu digunakan. Maka tidaklah menjadi kewajipan untuk memberikan maklumat ini jika atas pertimbangan kepentingan awam dengan menahan maklumat itu akan menjejaskan kepentingan orang yang berkenaan dalam menerima maklumat itu. Dalam semua keadaan lain, hak orang yang berkenaan untuk dimaklumkan mengenai apa-apa data yang berhubungan dengan orang itu hendaklah dikawal oleh undang-undang domestik Negara Pejanji yang dalam wilayah kedaulatannya permohonan bagi maklumat itu dibuat;
- (f) agensi penerima hendaklah bertanggungjawab dan bertanggung mengikut undang-undang domestiknya kepada mana-mana orang yang mengalami apa-apa kerosakan atau kerugian akibat daripada pembekalan apa-apa data yang berkenaan dengan orang itu menurut Perjanjian ini. Agensi penerima tidak boleh dilepaskan daripada tanggungjawab dan tanggungannya dengan pliding bahawa kerosakan dan kerugian itu telah disebabkan oleh agensi pembekal;
- (g) jika undang-undang domestik agensi pembekal memperuntukkan peruntukan khusus bagi pemadaman atau pembatalan apa-apa data persendirian yang dibekalkan, agensi itu hendaklah memaklumkan agensi penerima sewajarnya. Tanpa mengira undang-undang domestik sedemikian, apa-apa data persendirian yang dibekalkan hendaklah dipadamkan sebaik sahaja ia tidak lagi dikehendaki bagi maksud yang baginya data itu dibekalkan;
- (h) agensi pembekal dan penerima hendaklah berkewajipan untuk menyimpan dan menyenggarakan rekod rasmi semua data persendirian yang dibekalkan dan atau diterima di bawah Perjanjian ini; dan
- (i) agensi pembekal dan penerima hendaklah berkewajipan untuk mengambil langkah-langkah berkesan untuk melindungi data persendirian yang dibekalkan dan atau diterima daripada mana-mana capaian yang tidak dibenarkan, pindaan yang tidak dibenarkan atau penzahiran yang tidak dibenarkan.

10. Merujuk Perkara 27

- (a) Orang yang berhak kepada faedah cukai mengikut Akta Cukai Aktiviti Perniagaan Luar Pesisir Labuan 1990 (sebagaimana yang dipinda) tidak berhak kepada faedah daripada Perjanjian ini; walau bagaimanapun pihak berkuasa berwajib Malaysia akan menyediakan maklumat mengenai orang ini mengikut Perkara 6.
- (b) Peruntukan Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi suatu syarikat luar pesisir yang membuat pilihan yang tidak boleh dibatalkan untuk dikenakan cukai mengikut Akta Cukai Pendapatan 1967 (sebagaimana yang dipinda).

PADA MENYAKSIKAN hal yang tersebut di atas, yang bertandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa dengan sewajarnya, telah menandatangani Protokol ini.

DIBUAT di **Putrajaya** pada **23 Februari 2010**, dalam dua salinan setiap satu dalam bahasa Malaysia, Jerman dan Inggeris, ketiga-tiga teks sama sahnyanya. Sekiranya terdapat apa-apa percanggahan tafsiran dalam teks Malaysia dan Jerman, teks bahasa Inggeris hendaklah dipakai.

Bagi pihak Malaysia

**Bagi pihak
Republik Persekutuan Jerman**

Dibuat 2 Jun 2010

[Perb: 0.6869/13 Vol. 7 (SK. 1); PN(PU²)80A/XV]

DATO' SERI HAJI AHMAD HUSNI BIN MOHAMAD HANADZLAH
Menteri Kewangan Kedua

[Akan dibentangkan di Dewan Rakyat menurut subseksyen 132(6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967]

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF
(THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY) ORDER 2010

In exercise of the powers conferred by subsection 132(1) of the Income Tax Act 1967 [*Act 53*] and subsection 65A(1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967 [*Act 543*], the Minister makes the following order:

Citation

1. This order may be cited as the **Double Taxation Relief (The Federal Republic of Germany) Order 2010**.

Double taxation relief

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government of Malaysia with The Federal Republic of Germany with a view to affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and The Federal Republic of Germany tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that those arrangements shall have effect.

SCHEDULE
(Paragraph 2)

**AGREEMENT BETWEEN MALAYSIA
AND
THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND
THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT
TO TAXES ON INCOME**

MALAYSIA

AND

THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY

DESIRING to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows:

Article 1

PERSONS COVERED

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State, of a Land or a political subdivision or local authority thereof, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Agreement shall apply are in particular:
 - (a) in the Federal Republic of Germany:
 - (i) the income tax (Einkommensteuer),
 - (ii) the corporation tax (Körperschaftsteuer), and
 - (iii) the trade tax (Gewerbesteuer),

including the supplements levied thereon.
(hereinafter referred to as "German tax");

(b) in Malaysia:

- (i) the income tax, and
- (ii) the petroleum income tax,

(hereinafter referred to as “Malaysian tax”).

4. The Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other the significant changes that have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:

- (a) the term “Malaysia” means the territories of the Federation of Malaysia, the territorial waters of Malaysia and the sea-bed and subsoil of the territorial waters, and the airspace above such areas, and includes any area extending beyond the limits of the territorial waters of Malaysia, and the sea-bed and subsoil of any such area, which has been or may hereafter be designed under the laws of Malaysia and in accordance with international law as an area over which Malaysia has sovereign rights or jurisdiction for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;
- (b) the term “Federal Republic of Germany” means the territory of the Federal Republic of Germany as well as the area of the sea-bed, its subsoil and the superjacent water column adjacent to the territorial sea wherein the Federal Republic of Germany exercises sovereign rights or jurisdiction in accordance with international law and its national legislation for the purpose of exploring, exploiting, conserving and managing the living and non-living natural resources;
- (c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Malaysia or the Federal Republic of Germany, as the context requires;
- (d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;
- (e) the term “company” means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
- (f) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

- (g) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise that has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- (h) the term “national” means:
 - (i) in respect of Malaysia:

any individual possessing the citizenship of Malaysia and any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in Malaysia;
 - (ii) in respect of the Federal Republic of Germany:

any German within the meaning of the Basic Law of the Federal Republic of Germany and any legal person, partnership and association deriving its status as such from the laws in force in the Federal Republic of Germany;
- (i) the term “competent authority” means:
 - (i) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorised representative; and
 - (ii) in the case of the Federal Republic of Germany, the Federal Ministry of Finance or the agency to which it has delegated its powers.

2. As regards the application of this Agreement at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which this Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State, a Land, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - (a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him. If he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

- (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
 - (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
 - (d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term “permanent establishment” includes especially:
- (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop; and
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. A building site, a construction, installation or assembly project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than nine months.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
- (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

- (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
- (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. An enterprise of a Contracting State shall be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it carries on supervisory activities in that other State for more than six months in connection with a building site or a construction, installation or assembly project which is being undertaken in that other State.

6. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise if the person:

- (a) has, and habitually exercises in the first-mentioned State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph; or
- (b) has no such authority, but habitually maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise from which he regularly fills orders on behalf of the enterprise.

7. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. In the absence of appropriate accounting data or other information permitting the determination of profits to be attributed to the permanent establishment of an enterprise, tax may be assessed in the Contracting State in which the permanent establishment is situated in accordance with the laws of that State by the making of an estimate on the basis of available information, so far as the information available permits, in accordance with the principle of this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

2. For the purposes of this Article the terms “profits from the operation of ships or aircraft in international traffic” shall include profits from:

- (a) the occasional rental of ships or aircraft on a bare-boat basis; and
- (b) the use or rental of containers (including trailers and ancillary equipment used for transporting the containers),

if these activities are incidental to the operation of ships or aircraft in international traffic.

3. Paragraph 1 shall also apply to the share of the profits from the operation of ships or aircraft through participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where—

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State; or

- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State and taxes accordingly profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits where that other State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

- (a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;
- (b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as other income which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distributions is a resident and distributions on certificates of an investment fund.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State, of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, the Government of a Contracting State shall be exempt from tax in the other Contracting State in respect of interest derived by the Government from that other State.

4. For the purposes of paragraph 3, the term "Government":

- (a) in the case of Malaysia means the Government of Malaysia and shall include:
 - (i) the governments of the states;
 - (ii) the Bank Negara Malaysia;
 - (iii) the local authorities;
 - (iv) the statutory bodies; and
 - (v) the Export-Import Bank of Malaysia Berhad (EXIM Bank);

- (b) in the case of the Federal Republic of Germany means the Government of the Federal Republic of Germany and shall include:
- (i) the Lander;
 - (ii) the political subdivisions or the local authorities; and
 - (iii) the “Deutsche Bundesbank” (German Federal Bank), the “Kreditanstalt für Wiederaufbau” (Credit Bank for Reconstruction), and the “Deutsche Finanzierungsgesellschaft für Beteiligungen in Entwicklungsländern”.

5. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor’s profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or a fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES AND FEES FOR TECHNICAL SERVICES

1. Royalties and fees for technical services arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties and fees for technical services may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties or fees for technical services is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 7 per cent of the gross amount of the royalties or fees for technical services. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (including cinematograph films, and films or tapes for radio or television broadcasting), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information (know-how) concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The term “fees for technical services” as used in this Article means payments of any kind to any person, other than to an employee of the person making the payments, in consideration for any services of a technical, managerial or consultancy nature.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties or fees for technical services, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties or fees for technical services arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property or contract in respect of which the royalties or fees for technical services are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Royalties and fees for technical services shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties or fees for technical services, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties or fees for technical services was incurred, and such royalties or fees for technical services are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties or fees for technical services shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties or fees for technical services, having regard to the use, right, information or services for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of shares and similar rights in a company, the assets of which consist – directly or indirectly – mainly of immovable property situated in a Contracting State may be taxed in that State.
3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such a fixed base, may be taxed in that other State.
4. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1 to 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.
6. Where an individual was a resident of a Contracting State for a period of 5 years or more and has become a resident of the other Contracting State, paragraph 5 shall not prevent the first-mentioned State from taxing under its domestic law the capital appreciation of shares in a company resident in the first-mentioned State for the period of residency of that individual in the first-mentioned State. In such case, the appreciation of capital taxed in the first-mentioned State shall not be included in the determination of the subsequent appreciation of capital by the other State.

Article 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, dentists, lawyers, engineers, architects and accountants.

Article 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 17, 18, 19, 20 and 21, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and
- (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
- (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise which operates the ship or aircraft is situated.

Article 16

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State, may be taxed in that other State.

Article 17

ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15 income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities exercised by an entertainer or a sportsman in a Contracting State if the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of the other Contracting State, a Land, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof. In such a case, the income is taxable only in the Contracting State in which the entertainer or the sportsman is a resident.

Article 18

PENSIONS, ANNUITIES AND SIMILAR PAYMENTS

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pension and other similar remuneration and annuities paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, payments received by an individual being a resident of a Contracting State from the statutory social insurance of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, recurrent or non-recurrent payments made by one of the Contracting States or a political subdivision thereof to a person resident in the other Contracting State as compensation for political persecution or for an injury or damage sustained as a result of war (including restitution payments) or of military or civil alternative service or of a crime, vaccination or a similar event shall be taxable only in the first-mentioned State.

4. The term “annuity” means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money’s worth.

Article 19

GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State, a Land, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof to an individual in respect of services rendered to that State, Land, political subdivision, local authority or statutory body shall be taxable only in that State.

- (b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is resident of that State who:
 - (i) is a national of that other State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
- 2. (a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State, a Land, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof to an individual in respect of services rendered to that State, Land, political subdivision, local authority or statutory body shall be taxable only in that State.
- (b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.
- 3. The provisions of Articles 15, 16, 17 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration and to pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State, a Land, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof.
- 4. The provisions of paragraph 1 shall likewise apply in respect of remuneration paid, under a development assistance programme of a Contracting State, a Land, a political subdivision or a local authority thereof, out of funds exclusively supplied by that State, Land, political subdivision or local authority, to a specialist or volunteer seconded to the other Contracting State with the consent of that other State.
- 5. The provisions of paragraph 1 and 2 shall likewise apply in respect of remuneration paid by or for the Goethe Institute or the German Academic Exchange Service ("Deutscher Akademischer Austauschdienst") of the Federal Republic of Germany. Corresponding treatment of the remuneration of other comparable institutions of the Contracting States may be agreed by the competent authorities by mutual agreement.

Article 20

STUDENTS AND TRAINEES

An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is temporarily present in the other State solely:

- (a) as a student at a recognised university, college, school or other similar recognised educational institution in that other State;
- (b) as a business or technical apprentice; or

- (c) as a recipient of a grant, allowance or award for the primary purpose of study, research or training from the Government of either State or from a scientific, educational, religious or charitable organisation or under a technical assistance programme entered into by the Government of either State,

shall be exempt from tax in that other State on:

- (i) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education, study, research or training; and
- (ii) the amount of such grant, allowance or award.

Article 21

LECTURERS AND RESEARCHERS

An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State, and who, at the invitation of any public university, college, institution primarily for research purposes or other similar public institutions, visits that other State for a period not exceeding two years solely for the purpose of teaching or research or both at such public institutions shall be exempt from tax in that other State on any remuneration for such teaching or research provided that such remuneration is derived by him from outside that State.

Article 22

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 23

AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION IN THE STATE OF RESIDENCE

1. Tax shall be determined in the case of a resident of the Federal Republic of Germany as follows:
 - (a) Unless foreign tax credit is to be allowed under sub-paragraph (b), there shall be exempted from the assessment basis of the German tax any item of income arising in Malaysia which, according to this Agreement, may be taxed in Malaysia. In the case of items of

income from dividends the preceding provision shall apply only to such dividends as are paid to a company (not including partnerships) being a resident of the Federal Republic of Germany by a company being a resident of Malaysia at least 10 per cent of the capital of which is owned directly by the German company and which were not deducted when determining the profits of the company distributing these dividends.

- (b) Subject to the provisions of German tax law regarding credit for foreign tax, there shall be allowed as a credit against German tax on income payable in respect of the following items of income the Malaysian tax paid under the laws of Malaysia and in accordance with this Agreement:
 - (i) dividends not dealt with in sub- paragraph (a);
 - (ii) interest;
 - (iii) royalties and fees for technical services;
 - (iv) items of income that may be taxed in Malaysia according to paragraph 2 of Article 13;
 - (v) directors' fees;
 - (vi) items of income in the meaning of Article 17.
- (c) The provisions of subparagraph (b) shall apply instead of the provisions of subparagraph (a) to items of income as defined in Articles 7 and 10 if the resident of the Federal Republic of Germany does not prove that the gross income of the permanent establishment in the business year in which the profit has been realised or of the company resident in Malaysia in the business year for which the dividends were paid was derived exclusively or almost exclusively from activities within the meaning of numbers 1 to 6 of paragraph 1 of section 8 of the German Law on External Tax Relations (Aussensteuergesetz); the same shall apply to income from immovable property used by a permanent establishment (paragraph 4 of Article 6) and to profits from the alienation of such immovable property (paragraph 1 of Article 13) and of the movable property forming part of the business property of the permanent establishment (paragraph 3 of Article 13).
- (d) The Federal Republic of Germany, however, retains the right to take into account in the determination of its rate of tax the items of income, which are under the provisions of this Agreement exempted from German tax.
- (e) Notwithstanding the provisions of subparagraph (a) double taxation shall be avoided by allowing a tax credit as laid down in subparagraph (b):
 - (i) if in the Contracting States items of income is placed under differing provisions of this Agreement or attributed to different persons (except pursuant to Article 9) and this conflict cannot be settled by a procedure in accordance with paragraph 3 of Article 25 and if as a result of this difference in placement or attribution the relevant income would remain untaxed or be taxed lower than without this conflict; or

(ii) if after due consultation with the competent authority of Malaysia the Federal Republic of Germany notifies Malaysia through diplomatic channels of other items of income to which it intends to apply the provisions of sub-paragraph b). Double taxation is then avoided for the notified income by allowing a tax credit from the first day of the calendar year, next following that in which the notification was received.

(f) For the purpose of tax credit referred to in sub-sub paragraphs (i), (ii) and (iii) of subparagraph (b), the Malaysian tax shall, irrespective of the amount of tax actually paid, be deemed to have been paid in the amount as high as the amount resulting from the applicable tax rates at source mentioned in Articles 10, 11 and 12 of this Agreement as the case may be. This sub-paragraph shall cease to have effect concerning income which arise or accrue after 31 December 2010.

2. Tax shall be determined in the case of a resident of Malaysia as follows:

Subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian tax of tax payable in any country other than Malaysia, the German tax payable under the laws of the Federal Republic of Germany and in accordance with this Agreement by a resident of Malaysia in respect of income derived from the Federal republic of Germany shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of the Federal Republic of Germany to a company which is a resident of Malaysia and which owns not less than 10 per cent of the voting shares of the company paying the dividend, the credit shall take into account the German tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.

Article 24

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, especially with respect to residence, are or may be subjected.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 8 of Article 11, or paragraph 7 of Article 12, apply, interest, royalties, fees for technical services and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. In this Article, the term "taxation" means taxes to which this Agreement applies.

Article 25

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a resident considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement according to the preceding paragraphs.

Article 26

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Agreement or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, of a Land or a political subdivision or local authority thereof, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.
2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.
3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - (a) to carry out administrative measures for the supply of information at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).
4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.
5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 27

APPLICATION OF THE AGREEMENT IN SPECIAL CASES

This Agreement shall not be interpreted to mean that a Contracting State is prevented from applying its domestic legal provisions on the prevention of tax evasion or tax avoidance. If this provision results in double taxation, the competent authorities shall consult each other pursuant to paragraph 3 of Article 25 on how to resolve the issue of double taxation.

Article 28

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29

PROTOCOL

The attached Protocol shall be an integral part of this Agreement.

Article 30

ENTRY INTO FORCE

1. This Agreement shall enter into force on the date on which the Contracting States have notified each other that the national requirements for such entry into force have been fulfilled. The relevant date shall be the day on which the last notification is received.

2. The provisions of this Agreement shall have effect:

(a) in the Federal Republic of Germany:

- (i) in the case of taxes withheld at source, in respect of amounts paid on or after the first day of January of the calendar year next following that in which the Agreement entered into force;
- (ii) in the case of other taxes, in respect of taxes levied for periods beginning on or after the first day of January of the calendar year next following that in which the Agreement entered into force;

(b) in Malaysia:

- (i) in respect of Malaysian tax, other than petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force;

- (ii) in respect of petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which this Agreement enters into force.

3. The Agreement between Malaysia and the Federal Republic of Germany for the Avoidance of Double Taxation with Respect to Taxes on Income and on Capital and other matters related thereto signed on 8 April 1977 shall cease to have effect for all cases covered by this Agreement as from the date on which the provisions of this Agreement come into effect.

Article 31

TERMINATION

This Agreement shall continue in effect indefinitely but either of the Contracting States may, on or before the thirtieth day of June in any calendar year beginning after the expiration of a period of five years from the date of its entry into force, give the other Contracting State, through diplomatic channels, written notice of termination and, in such event, this Agreement shall cease to have effect:

(a) in the Federal Republic of Germany:

- (i) in the case of taxes withheld at source, in respect of amounts paid on or after the first day of January of the calendar year next following that in which notice of termination is given;
- (ii) in the case of other taxes, in respect of taxes levied for periods beginning on or after the first day of January of the calendar year next following that in which notice of termination is given;

(b) in Malaysia:

- (i) in respect of Malaysian tax, other than petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the notice is given;
- (ii) in respect of petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which the notice is given.

The date of receipt of such notice by the other Contracting State shall be definitive for the determination of the deadline.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Agreement.

DONE at **Putrajaya** on **23 February 2010** in duplicate, each in the Malaysian, German and English languages, all three texts being authentic. In the case of divergent interpretation of the Malaysian and the German texts, the English text shall prevail.

For Malaysia

**For The Federal
Republic of Germany**

PROTOCOL
TO THE AGREEMENT

BETWEEN

MALAYSIA

AND

THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND
THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH
RESPECT TO TAXES ON INCOME
SIGNED ON 23 FEBRUARY 2010

On signing the Agreement between Malaysia and the Federal Republic of Germany for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income the signatories being duly authorised thereto, have in addition agreed on the following provisions which shall form an integral part of the said Agreement:

1. With reference to Articles 3, 4, 8, 13 and 15

It is understood that the “place of effective management” is the place where a company is actually managed and controlled or the place where the decision-making at the highest level on the important policies essential for the management of a company takes place.

2. With reference to Article 4

The term “statutory body“ means a body constituted by statute of a Contracting State or a political subdivision thereof and in the case of the Federal Republic of Germany by a Land and performing functions which would otherwise be performed by that Contracting State or political subdivision thereof or Land.

The competent authority of a Contracting State shall upon request confirm to the competent authority of the other Contracting State whether a particular entity is a statutory body of the first-mentioned Contracting State.

3. With reference to Articles 6 to 23

Where, under any provision of this Agreement, income derived from a Contracting State, except interest to which paragraph 3 of Article 11 applies, is relieved from tax in that State and, under the law in force in the other Contracting State, such income is subject to tax by reference to the amount thereof which is remitted to or received in that other State and not by reference to the full amount thereof, then the relief is to be allowed under this Agreement in the first-mentioned State shall apply only to so much of the income as is remitted to or received in the other State:

Provided that where—

- (a) in accordance with the foregoing provisions, relief has not been allowed in the first instance in the first-mentioned State in respect of an amount of income, and
- (b) that amount of income has subsequently been remitted to or received in that other State and is thereby subject to tax in that other State—

the competent authority of the first-mentioned State shall, subject to any laws thereof for the time being in force limiting the time and setting out the method for the making of a refund of tax, allow relief in respect of that amount of income in accordance with the appropriate provisions of this Agreement.

4. With reference to Article 7

- (a) Where an enterprise of a Contracting State sells goods or merchandise or carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, the profits of that permanent establishment shall not be determined on the basis of the total amount received therefore by the enterprise but only on the basis of the amount which is attributable to the actual activity of the permanent establishment for such sales or business.
- (b) In the case of contracts, in particular for the survey, supply, installation or construction of industrial, commercial or scientific equipment or premises, or of public works, where the enterprise has a permanent establishment in the other Contracting State, the profits of such permanent establishment shall not be determined on the basis of the total amount of the contract, but only on the basis of that part of the contract which is effectively carried out by the permanent establishment in the Contracting State in which it is situated. Profits derived from the supply of goods to that permanent establishment or profits related to the part of the contract which is carried out in the Contracting State in which the head office of the enterprise is situated shall be taxable only in that State.

5. With reference to Articles 10 and 11

Notwithstanding the provisions of Articles 10 and 11 of this Agreement, dividends and interest may be taxed in the Contracting States in which they arise, and according to the law of that State,

- (a) if they are derived from rights or debt claims carrying a right to participate in profits, including income derived by a silent partner (“stiller Gesellschafter”) from his participation as such, or from a loan with an interest rate linked to borrower’s profit (“partiarisches Darlehen”) or from profit sharing bonds (“Gewinnobligationen”) within the meaning of the tax law of the Federal Republic of Germany; and
- (b) under the condition that they are deductible in the determination of profits of the debtor of such income.

6. With reference to Article 11

The competent authority of Malaysia will consider favourably applications for exemption from taxes on interest arising in Malaysia and paid in consideration of a loan guaranteed by the Federal Republic of Germany in respect of export or foreign direct investment, subject to the prevailing policy on interest exemptions.

7. With reference to paragraph 5 of Article 19

It is understood that the remuneration according to paragraph 5 of Article 19 is paid out of public funds.

8. With reference to paragraph 1 of Article 23

- (a) Insofar as the Federal Republic of Germany does not avoid double taxation by allowing tax credit according to sub-sub paragraph (e)(ii) of paragraph 1 of Article 23 it is understood that Malaysian income exempted under Section 133A of the Income Tax Act 1967 and Sections 22, 23, 29, 29A to 29H, 31E, 32, 33 and 41B of the Promotion of Investments Act 1986 of Malaysia and Section 45 of that Act to the extent that it relates to Sections 21, 22 and 26 of the Investment Incentives Act 1968 so far as the sections were in force on or before, and have not been modified since, the date of signature of this Agreement or have been modified only in minor respects so as not to affect their general character is fully entitled to the exemptions provided for in subparagraph (a) of paragraph 1 of Article 23.
- (b) It is understood that the Federal Republic of Germany shall not invoke sub-sub paragraph (e)(ii) of paragraph 1 of Article 23 before 31 December 2010.

9. With reference to Article 26

If in accordance with domestic law personal data are exchanged under this Agreement, the following additional provisions shall apply subject to the legal provisions in effect in each Contracting State:

- (a) the receiving agency may use such data only for the stated purpose and shall be subject to the conditions prescribed by the supplying agency;
- (b) the receiving agency shall on a written request inform the supplying agency regarding the use of any data supplied;
- (c) personal data may be supplied only to the persons or authorities specified in Article 26. The supply of any personal data to any other agencies may be effected only with the prior approval of the supplying agency;
- (d) the supplying agency shall be obliged to ensure that the data to be supplied are accurate and necessary for and proportionate to the purpose for which they are supplied. Any prohibition and restriction on the supply of data prescribed under the applicable domestic law shall be complied with. If it emerges that inaccurate data or data which should not have been supplied have been supplied, the receiving agency shall be informed of this without undue delay and it shall be obliged to correct or erase such data from its record forthwith;
- (e) upon application the person concerned shall be informed of any data supplied relating to him and of the use to which such data are to be put. There shall be no obligation to furnish this information if on balance the public interest in withholding it outweighs the interest of the person concerned in receiving it. In all other respects, the right of the person concerned to be informed of any data relating to him shall be governed by the domestic law of the Contracting State in whose sovereign territory the application for the information is made;
- (f) the receiving agency shall be responsible and shall be liable in accordance with its domestic laws to any person who suffers any damage or loss as a result of the supply of any data concerning that person pursuant to this Agreement. The receiving agency shall not be discharged from its responsibility and liability by pleading that the damage or loss had been caused by the supplying agency;
- (g) if the domestic law of the supplying agency provided for special provisions for the erasure or cancellation of any personal data supplied, that agency shall inform the receiving agency accordingly. Irrespective of such domestic law, any personal data supplied shall be erased once they are no longer required for the purpose for which they were supplied;
- (h) the supplying and the receiving agencies shall be obliged to keep and maintain official records of all personal data supplied and or received under this Agreement; and

- (i) the supplying and the receiving agencies shall be obliged to take effective measures to protect the personal data supplied and or received against any unauthorised access, unauthorised alteration or unauthorised disclosure.

10. With reference to Article 27

- (a) Persons who are entitled to tax benefits according to the Labuan Offshore Business Activity Tax Act 1990 (as amended) are not entitled to benefits from this Agreement; however the competent authority of Malaysia will provide information regarding these persons according to Article 6.
- (b) The provisions of this Agreement shall apply to an offshore company that has made an irrevocable election to be charged to tax in accordance with the Income Tax Act 1967 (as amended).

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

DONE at **Putrajaya** on **23 February 2010** in duplicate, each in the Malaysian, German and English languages, all three texts being authentic. In the case of divergent interpretation of the Malaysian and the German texts, the English text shall prevail.

For Malaysia

**For The Federal
Republic of Germany**

Made 2 June 2010

[Perb: 0.6869/13 Vol. 7 (SK. 1); PN(PU²)80A/XIV]

DATO' SERI HAJI AHMAD HUSNI BIN MOHAMAD HANADZLAH
Second Minister of Finance

[To be laid before the Dewan Rakyat pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967]

Hakcipta Pencetak (H)

PERCETAKAN NASIONAL MALAYSIA BERHAD

Semua Hak Terpelihara. Tiada mana-mana bahagian jua daripada penerbitan ini boleh diterbitkan semula atau disimpan di dalam bentuk yang boleh diperolehi semula atau disiarkan dalam sebarang bentuk dengan apa jua cara elektronik, mekanikal, fotokopi, rakaman dan/atau sebaliknya tanpa mendapat izin daripada Percetakan Nasional Malaysia Berhad (Pencetak kepada Kerajaan Malaysia yang dilantik).

DICETAK OLEH
PERCETAKAN NASIONAL MALAYSIA BERHAD,
KUALA LUMPUR
BAGI PIHAK DAN DENGAN PERINTAH KERAJAAN MALAYSIA